

't Herenhoentien

BESTE KIENDER!

Wi'j hopen dat jim een hiele mooie vekaansie had hebben, en now weer mit een protte nocht en wille an et ni'je schoelejaor begonnen binnen. 't Herenhoentien is dit keer aorig vroeg, mar dat het een reden. Et is straks zomar weer oktober en de vierde dag van die maand is een hiele speciaolen iene. Vier oktober is et ja diedredag! Of Werelddieredag, zoas die dag ok wel nuumd wodt. Et leek oons - Gery en Sietske - mooi toe om in dit Herenhoentien now es flink wat an diedredag en de dieren te doen.

Waarom diedredag now krek ok vier oktober is, het trouwens een reden. Hiel vroeger, in de dat-tiende ieuw om percies te wezen, leefde d'r in Italië een man die Franciscus van Assisi hiet. Hi'j was de zeune van een rieke koopman. Mar Franciscus hul niet zo van al dat geld, en zwurf liever gewoon wat omme. Hi'j leefde deur te bedelen, mar hulp ok zieke meensken. Franciscus hul slim van de netuur en veural van dieren. Dat vul iederiene in et laest zó op, dat de meensken dochten dat hi'j mit de dieren praoten kon. Totdat hi'j sturf, warschienlik op vier oktober, bleef hi'j altied slim wies mit dieren en zorgde goed veur heur.

GRAPPIEN BLAFFENDE HONNEN

Een joongien schrikt van een blaffende hond.

De baos van de hond perbeert him gerust te stellen: 'Ie kennen toch wel et spreekwoord *'Blaffende honden bijten niet'*? 'Jaowel,' zegt et joongien, 'dat ken ik wel, mar ik weet niet zeker as die hond van jow et ok kent!'

Now, en daarom hebben de meensken besleuten om op vier oktober Werelddieredag te holen. De bedoeling daarvan is om iederiene dudelik te maeken daj' altied goed veur alle dieren wezen moeten. Netuurlik is et prachtig om ze allegere op vier oktober es extra te verwennen en te vertroetelen, mar ie moe'n alle ére daegen van et jaor ok goed veur ze wezen, of niet soms?

't Herenhoentien verschient vier keer in et jaor en is bedoeld veur de eerste vier groepen van et basisonderwies in Oost- en West-Stellingwarf. Et wodt saemensteld en klaormaekt deur Gery Scholten en Sietske Bloemhoff van de Stichting Stellingwarver Schrieversronte in Berkoop (till. 0516-451108).

PIEPMOES EN DIEREDAG

((Een veurleesverhael van Sietske Bloemhoff))

Et is begin oktober. Piepmoes slintert wat in de bos omme en wet niet goed wat hi'j uutheven zal. Hi'j het een vri'je dag, want vandaege is et ja dieredag! Gien dier is vandaege an et wark. Iederiene mag disse dag doen waor hi'j nocht an het. Mar ja, now hét Piepmoes een vri'je dag, en now wet hi'j niet wat hi'j doen zal.

Heb ie dat ok wel es? Dan bi'j' hatstikke bliede daj' een vri'je dag hebben, en dan weej' niet wat aj' doen zullen! Piepmoes wodt d'r haost een betien saggerijnig van.

'Wat za'k now in de vredesnaeme es doen gaon', mompelt de moes in himzels. 'Lao'k anders mar es de kaante van et dörp op gaon, misschien is daar wel wat te beleven.'

De moes is mitien een stok fleuriger. Hi'j stapt opgeruimd deur de bos en fluit now en dan een wiesien. As hi'j in de buurt van de boerderi'je komt daar de katten wonen, hooft hi'j him wieselik stille. Ie weten ja mar nooit. As Klaos en Miep him pakken kunnen, zullen ze dat vast niet laoten. Ok al is et dieredag. Piepmoes lopt hiel veurzichtig langs de boerderi'je. Mar hi'j kan et niet laoten om toch stiekem even deur et raem te kieken. En dan moet hi'j ofgrieslik lachen. Want daar, in de kaemer, zitten Klaos en Miep.

Now, daar hoeft Piepmoes niet om te lachen vanzels. Mar wél om hoe ze d'r uut zien. Miep zit bi'j de baos op 'e schoot, en Klaos bi'j de vrouw. En ze hebben allebeide een grote strik om de hals, en elk ok nog iene om de stat. En de baos en de vrouw flikflooiën mar mit heur omme. Dat et zokke schattebouten van katten binnen. Now ja, meerstal dan. Now en dan kroepen ze de katten es evenpies lekker an. Mar as de schattebouten et now allegere wel zo mooi vienen?

Zo te zien niet! De iene kikt temeensen niet lelker as de aander.

'Ik zol d'r hiel wat veur over hebben as ze now es ophullen mit dat gestriek en gevlaaik', poest Miep tegen Klaos.

'Now, en dan die malle strikken om oonze hals en stat', grauwt Klaos. 'Ik schaem me dood! We bin toch niet van die potsierlik opgedirkte raskatten. Wat mekeert heur toch, laot ze toch, laot ze toch...'

Veerder komt Klaos niet, want inienend mierkt Miep: 'Klaos, moej' now toch es deur et raem kieken, daar staot die verhipte Piepmoes oons ok nog uut te lachen. Et is toch om uut je vel te springen!'

As Piepmoes in de gaten krigt dat de katten him zien, maekt hi'j dat hi'j vot komt. Stel je veur dat ze him toch nog naozetten kommen. Mar zien dag kan niet meer kepot, zoe'n wille het hi'j!

As Piepmoes bi'j de grote weg is die naor et dörp lopt, mient hi'j inienend dat hi'j wat heurt. Hi'j kikt om him henne, mar zicht niks. Dan lopt hi'j weer veerder.

Even laeter heurt hi'j et geluud weer, mar now wat dichterbi'j. Piepmoes luustert es wat scharper. Et zullen toch de katten niet wezen? Mar nee, et klinkt hiel eers. Veul zaachter, alhoewel...

Piepmoes is d'r niet hielemaole gerust op. Hi'j besluit hiel veurzichtig om et geluud henne te lopen. Mar hi'j is aenlik ok wel doodni'sgierig.

Even veerderop zit een hiel klein poesien. Vule kleinder as Klaos en Miep. Et zicht d'r ok hiel eers uut. Et poesien het veul meer kleuren, et is zuver kaekelbont. Now en dan mauwkt et poesien zachies. Dan snokt et weer, en trilt zien hiele lichempien van poere angst.

Piepmoes besluit toch mar om naor et poesien toe te gaon. Veur dit besien hoeft hi'j vast niet bange te wezen, et is ja mar even groter as dat hi'j zels is.

As hi'j bi'j et poesien is, strikt hi'j et hiel zachies over de kop.

'Ie moe'n niet schrikken, heur poesien,' zegt hi'j, 'ik bin Piepmoes en ik wil jow graeg helpen. Ie zitten zo zielig te goelen. Wat is d'r mit jow an de haand?'

Et poesien kikt Piepmoes an en begint nog hadder te goelen.

'Ik bin Mem kwiet', snokt et. 'Mem, en mien bruurties en zussies, en et huus daor ik woon. Alles bin ik kwiet, wat moet ik now toch, ik wil naor Mem...'

Piepmoes aait et poesien nog mar es, zoe'n medelieden het hi'j mit et diertien.

'Mar hoe bi'j' hier dan toch kommen', vragt hi'j. 'Bi'j' verdwaeld of zo, van welke kaante bi'j' kommen, misschien kuwwe tegere jow mem wel weer vienen.'

'Ik weet hielemaole niet welke kaante ik op moet naor mien Mem', snokt et poesien. 'De baos van et huus het me mitneumen in de auto. We hebben een hiel aende reden en doe stop-te hi'j. Hi'j zette me uut de auto en zee: "Zo, jow bin we kwiet, lilleke katte daj' binnen." En hi'j sleug de deure dichte en ree hadde vot.'

Et poesien snokt et now uut.

'Mien bruurties en zussies bin vule mooier as mi'j', gaot et besien veerder. 'Daor hebben ze al mi'je baosies veur. Mar mi'j wil gieniene hebben, omda'k niet mooi bin.'

Piepmoes schuddekopt d'r van. Hoe is et toch meugelik, dat meensken zoks doen.

'Ie bin anders best mooi, heur poesien', zegt hi'j d'r achteran. 'D'r lopen hier in de buurt wel maldere katten! Mar ik weet d'r wel wat op', gaot hi'j veerder. 'Ik heb twie hiele goeie honnevrunden. Dat bin Diedel en Daweltien, en die hebben een hiel best plak. Ze wonen bi'j hiele aorige baosies, en die willen jow misschien ok wel hebben. Kom mar es mit.'

Dan lopen et moesien en et poesien naor de Lende. Diedel en Daweltien wonen ja krek an de ere kaante van die revier.

As ze bi'j de Lende kommen, springen de beide honnen krek uut et waeter. Zi'j mochten die dag van heur baosies doen waor ze nocht an hadden. Now, en dat was zwemmen in de Lende.

Naodat ze et hiele verhael van Piepmoes heurd hebben, nemen ze et poesien tussen heur in mit naor huus.

'Wi'j zullen een goed woortien veur him doen bi'j oonze baosies, Piepmoes', zegt Diedel.

'Et moet al reer gaon as et oons niet lokt', mient Daweltien. 'Oonze baos is hatstikke wies mit dieren, en et is ja vandaeg ok nog dieredag!'

'Wi'j kommen vanaovend wel even vertellen hoe et gaon is', zegt Diedel nog tegen Piepmoes. 'Gao ie now mar mooi naor je kesteel, en waacht daor mar of.'

As Piepmoes in zien kesteel zitten gaot te waachten, bedaenkt hi'j dat hi'j mar een drokke dag had het. En dat wiels hi'j morgens docht, dat hi'j niet wus wat hi'j doen zol.

Een dag lopt soms hiel eers as daj' verwaachten, miemert et moesien veerder. As et mit et poesien now mar allegere goed oflopt... en hi'j kikt veur de zoveulste keer uut et raem as hi'j Diedel en Daweltien al an kommen zicht. En verempeld, daor kommen de beide honnen krek et pattien in lopen. Ze bin slim op 't schik, dat kuj' zo wel zien.

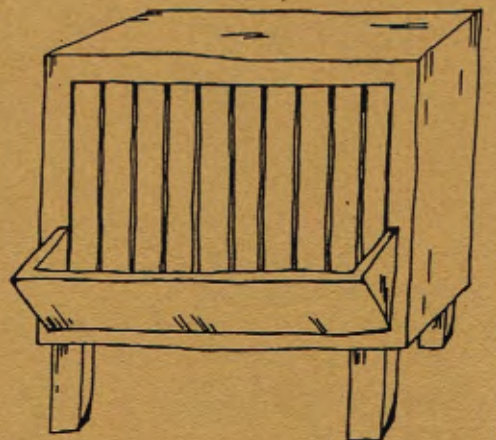
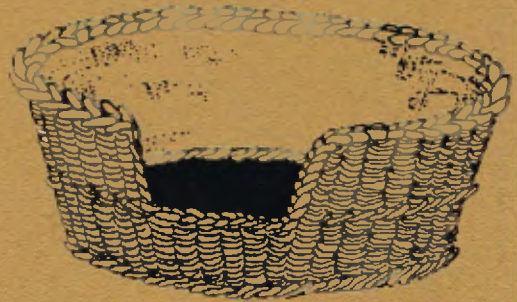
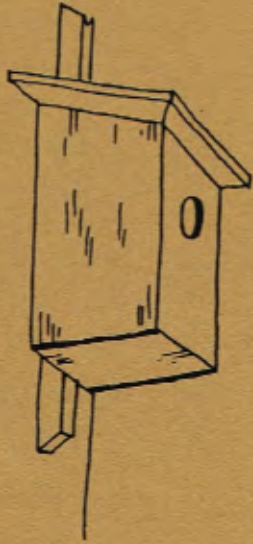
'Et poesien mag blieven, Piepmoes', roepen ze toegelieke. 'Oonze baosies bin d'r hatstikke wies mit, en ze zeden dat zi'j et juist een prachtig poesien vienen! En kiek, hier hebben we een lekker stokkien keze veur jow. Omdat ie zo je best daon hebben veur et poesien.'

Now, daor is Piepmoes bliede mit, want moezen bin gek op keze!

As Diedel en Daweltien weer vot binnen en Piepmoes op bedde gaot, wet hi'j ien ding zeker! Hi'j het een pracht van een dieredag had!

WELK DIER HEURT BI'J WELK PLAK??

Hieronder zien jim allegere verschillende dieren staon. Et is al haost aovend, en ze willen allegere graeg naor heur eigen plakkien om daar de naacht deur te brengen. Weten jim welk dier bi'j welk plak heurt??

Fotolissien veur een foto van je liefste dier.
 Van dit inlegvel kuj' een prachtig fotolissien maeken dat staon kan. In de mid-
 den kuj' een foto van je liefste dier plakken. Hoe et allemaole moet? Now zo:
 Zuuk eerst een mooie foto op.

Knip dan beide onderdielen netties uut. Plak vervolgens de foto mooi tussen
 de dunne lijnties van et vierkaante onderdiel. Aj' willen kuj' de raand om de
 foto henne eerst mooi kleuren. Vouw dan de middelste stippellijn van de drie-
 hoek. Zorg dat de vouw naor je toe zit. Maek now een vouw in de butenste
 stippellijnen. Zorg dat die twee vouwen van je of zitten.

Smeer dan liem op de achterkaante van de beide smalle strokies. Ie kun now
 de driehoek op de achterkaante van je lissien plakken. Zorg dat de punten
 daor een * in staot percies an de onderkaante van et lissien kommen.

Aj' dat allegere goed daon hebben, kan je lissien staon!

